

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจ ฉุตสาหกรรมเกย์ตรในนิคมฉุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน
2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน
4. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมในการกระทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมีพลัง มีคุณค่า มีทิศทางที่ชัดเจน ซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจ เต็มใจ ความพยายาม หรือพลังภายในตนเอง รวมทั้งการเพิ่มพูนความสามารถที่จะทุ่มเทในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามความต้องการและสร้างความพึงพอใจสูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541: 106)

การจูงใจทำให้แต่ละบุคคลเลือกพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรมที่เลือกแสดงนี้เป็นผลจากลักษณะในตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโภจน์, 2544: 113)

1. ถ้าบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดก็จะเลือกแสดงพฤติกรรม และมีความพึงพอใจที่ทำกิจกรรมนั้น ๆ รวมทั้งพยายามทำให้เกิดผลดีที่สุด
2. ความต้องการเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนองความต้องการนั้น
3. ค่านิยมที่เป็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ เช่น ค่านิยมทางเศรษฐกิจสังคม ความงาม จริยธรรม วิชาการ แหล่งที่มาที่เป็นแรงกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมตามค่านิยมนั้น
4. ทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีผลต่อพฤติกรรมนั้น เช่น ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ก็จะทำงานด้วยความทุ่มเท
5. ความมุ่งหวังที่ต่างระดับกัน เกิดแรงกระตุ้นที่ต่างระดับกันด้วย คนที่ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงจะพยายามมากกว่าผู้ที่ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ต่ำ

6. การแสดงออกของความต้องการในแต่ละสังคมแตกต่างกันไป ตามขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมของตน ขึ้นไปกว่านั้นคนในสังคมเดียวกันยังมีพฤติกรรมในการแสดงความต้องการที่ต่างกันอีกด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ของคน

7. ความต้องการอย่างเดียวกันทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้

8. แรงผลักดันที่แตกต่างกัน ทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมือนกันได้

9. พฤติกรรมอาจสนองความต้องการได้หลายทาง ทางและมากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่นต้องทำงาน เพื่อหวังเงินเดือนและได้ชื่อเสียงเกียรติยศ ความยกย่องและยอมรับจากผู้อื่น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโภจน์ (2544 : 126-132) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจในการทำงาน (Job Satisfaction) ว่าเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ทั้งนี้ความพึงพอใจในการทำงาน มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยอยู่ 3 ประการดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุ ช่วงเวลาในการทำงาน เชื้อชาติ ระดับการศึกษา บุคลิกภาพ ระดับเงินเดือน แรงจูงใจในการทำงาน และความสนใจในงาน

2.2.2 ปัจจัยด้านงาน (Factors in the Job) ได้แก่ ลักษณะงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่วงใยของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางภูมิศาสตร์ และความชัดเจนของงาน

2.2.3 ปัจจัยด้านการจัดการ (Factors Controllable by Management) ได้แก่ ความมั่นคงในงาน รายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพในที่ทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ปริมาณความรับผิดชอบในงาน ความสัมพันธ์กับผู้นิเทศงาน การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความศรัทธาในตัวผู้บริหาร และความเข้าใจกันระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545: 306) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการจูงใจและความพึงพอใจ ไว้ว่า การจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งเร้า และความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการหรือ

เป้าหมาย ส่วนความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความพอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้เกิดความพึงพอใจซึ่งเป็นผลลัพธ์

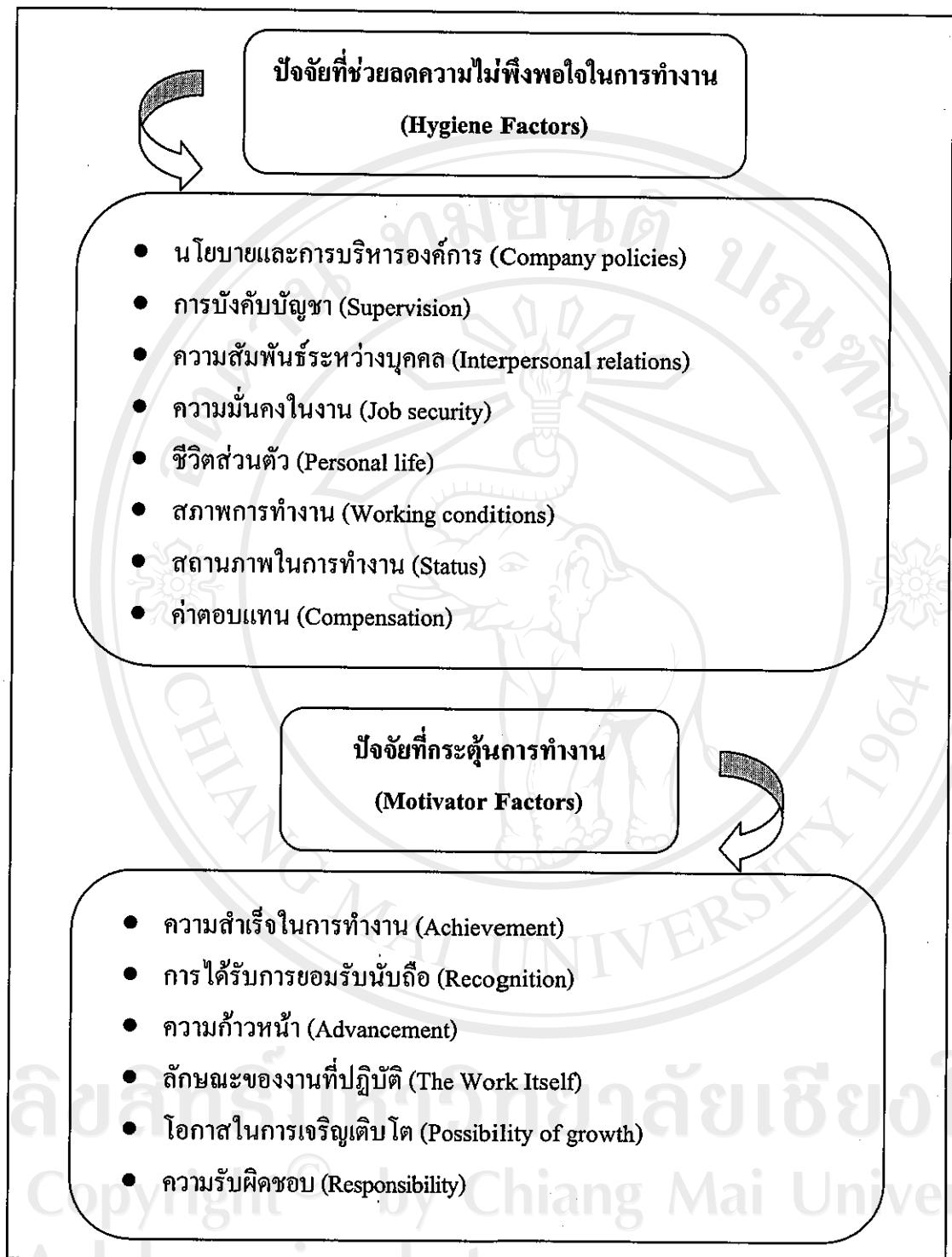
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน

Frederick Herzberg ได้ทำการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชีจำนวนมากกว่า 200 คน เพื่อเป็นตัวแทนจากโรงงานอุตสาหกรรมในเมือง匹茲堡 (Pittsburgh) ประเทศสหรัฐอเมริกาปี ค.ศ. 1959 เพื่อที่จะพิสูจน์ถึงผลต่อเนื่องของเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตการทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์ว่าองค์ประกอบอะไรที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกในด้านทำให้เกิดความสุขในการทำงาน และความไม่สบายความเป็นทุกข์ในการทำงาน โดยจากผลการศึกษาสรุปได้ว่ามีองค์ประกอบ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน (Hygiene Factors) และปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน (Motivator Factors) และเสนอเป็นทฤษฎีสองปัจจัย (Herzberg's two-factor theory) โดยมีแนวคิดสำคัญดังนี้ (อ้างใน เทพนน เมืองแม่น และสวิง ศุวรรณ, 2540 : 37-40)

2.3.1 ปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เป็นได้ทั้งสาเหตุของความไม่พอใจ และสามารถป้องกันความไม่พอใจได้ด้วย ซึ่งโดยปกติมักจะทราบกันว่าปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยภายนอก (Extrinsic Factors) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่บุคคลเหล่านั้นทำงานอยู่ หากว่าปัจจัยนี้ได้รับการคุ้มครองอย่างส่อ Mayer เพียงความไม่พอใจก็จะหายหรือหมดไป แต่ถ้าไม่สร้างหรือมีผลทำให้เกิดทักษะคิดทางด้านบวกหรือเป็นการจูงใจให้บุคคลทำงานให้มีผลผลิตหรือบริการในระดับที่สูงขึ้นได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงานนี้จะสามารถนำบุคคลไปสู่จุดของความเป็นกลางเท่านั้น

2.3.2 ปัจจัยที่ตัวกระตุ้นการทำงาน (Motivator Factors) เป็นปัจจัยที่สามารถนำไปสู่การมีทักษะคิดทางด้านบวก และการจูงใจที่แท้จริง รวมถึงทำหน้าที่เหมือนเครื่องเสริมสร้างน้ำใจส่วนบุคคลด้วย ซึ่งปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานนี้เป็นที่ทราบกันว่าเป็นปัจจัยภายใน (Intrinsic Factors) ซึ่งถ้าหากปัจจัยเหล่านี้ไม่มีหรือขาดหายไป ก็จะไม่มีทักษะคิดที่เกิดขึ้นในบุคคลเหล่านั้น

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงานเป็นปัจจัยพื้นฐานจำเป็นอย่างมากที่พนักงานทุกคนควรได้รับการตอบสนองให้ดี เพราะถ้าให้ไม่เพียงพอจะทำให้พนักงานเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน แต่ไม่ควรพิจารณาเฉพาะปัจจัยนี้เท่านั้น เพราะว่าปัจจัยนี้ไม่ใช่ตัวทำให้เกิดความรู้สึกอยากทำงาน ซึ่งถ้าต้องการให้พนักงานอยากรажทำงาน และทำให้ดีขึ้นต้องพิจารณาเพิ่มปัจจัยกระตุ้นในการทำงานเนื่องจากองค์ประกอบที่อยู่ในปัจจัยนี้ทำให้คนพอใจในการทำงาน (สิทธิโชค วรานุสันติคุณ, 2540 : 30-31)

ภาพที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของปัจจัยตามทฤษฎีสองปัจจัยของ Frederick Herzberg
แหล่งที่มา: ดัดแปลงจาก ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545 : 314)

2.4 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

กัญญาภรณ์ ศรีสุข (2542) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ โดยรวบรวมข้อมูลจากพนักงานระดับปฏิบัติการที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจำนวน 325 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 7 ประเภท และนำข้อมูลไปประมวลผลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงถึงความสำคัญและความพอใจของพนักงานระดับปฏิบัติการต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานตามทฤษฎีสองปัจจัยของ Frederick Herzberg พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจ และปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานทุกปัจจัย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากทั้งสองปัจจัย ในส่วนของความพึงพอใจต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจนั้นผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจระดับมากทุกปัจจัย ยกเว้นค่าตอบแทนที่มีความพอใจน้อย ด้านความพึงพอใจต่อปัจจัยที่กระตุ้นในการทำงานนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจระดับมาก ยกเว้นด้านความก้าวหน้า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจระดับน้อย

โสกิตา เพื่องทอง (2545) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของมูลนิธิโครงการหลวง โดยทำการศึกษาพนักงานจำนวน 246 คน และนำข้อมูลไปประมวลผลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยพบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมูลนิธิโครงการหลวงให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจ เช่น ด้านชีวิตส่วนตัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความมั่นคงในการทำงานเป็นต้น ในระดับมาก และให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ได้แก่ ผลสำเร็จในการทำงาน ลักษณะของงานที่ทำและความรับผิดชอบในหน้าที่การงานในระดับมาก ขณะที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ได้แก่ ความก้าวหน้า โอกาสในการเจริญเติบโต และการยอมรับนับถือในระดับปานกลาง

สมใจ ชุติปาระ (2547) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยจูงใจในการทำงานของแรงงานไทยในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล เช่น เยื่อแกงในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากแรงงานไทยระดับปฏิบัติการที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล เช่น เยื่อแกงในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 330 ราย และนำมาประมวลผลโดยใช้ สถิติ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญระดับมากต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานในด้าน ผลสำเร็จในการทำงาน และให้ความสำคัญระดับปานกลางต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานอื่นๆ ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมการให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน พนักงานให้ความสำคัญระดับปานกลาง ในด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในแผนกอื่น ด้านตำแหน่งงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านค่าตอบแทน ขณะที่ให้ความสำคัญระดับมากต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจอื่นๆ ทั้งนี้ค่าเฉลี่ย

ของการให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับปัญหาต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความก้าวหน้า และโอกาสก้าวหน้าในการเจริญเติบโต ขณะที่ปัญหาต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลางคือ ค่าตอบแทน

กิตติคุณ รัชฎา มาศ (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยบุคคลในการทำงานของวิศวกร ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยรวบรวมข้อมูลจากวิศวกรทั้งหมด 307 คน ที่ทำงานในอุตสาหกรรม 3 ประเภทที่มีวิศวกรควบคุม โรงงาน ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน และนำเสนอผลการศึกษาโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงถึงความสำคัญและความพึงพอใจของวิศวกรต่อปัจจัยบุคคลในการทำงานตามทฤษฎีสองปัจจัย พบร่วมกับวิศวกรให้ความสำคัญและความพึงพอใจในระดับมากต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานทุกด้านยกเว้น ด้านความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และโอกาสในการเจริญเติบโต โดยให้ความพึงพอใจระดับปานกลางขณะเดียวกันวิศวกรให้ความสำคัญและความพึงพอใจในระดับมากต่อปัจจัยช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงานในทุกด้าน ยกเว้นด้านค่าตอบแทนที่มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

มัธรินทร์ สำเนียงดี (2548) ศึกษาปัจจัยบุคคลที่มีผลต่อการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในบริษัท โอดิค พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท โอดิค พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 250 ราย และนำผลข้อมูลมาประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ พนักงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจทุกด้านระดับปานกลาง เรียงลำดับปัจจัยจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกดังนี้ การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และตำแหน่งงาน ในส่วนของความพึงพอใจต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับปัจจัยจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกดังนี้ โอกาสในการเจริญเติบโต ความก้าวหน้า และความรับผิดชอบ โดยปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความท้อถอยในการทำงาน 3 อันดับแรกได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่ายในการอบรมครัวหรือการดำรงชีพ ตำแหน่งไม่มีความก้าวหน้า และไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาผลงาน ทางด้านปัญหาในการปฏิบัติงานพบว่า ไม่มีการกำหนดแนวทางในการเลื่อนตำแหน่งให้ชัดเจน และตำแหน่งงานไม่มีความมั่นคงทำให้ขาดช่วงและกำลังใจในการทำงานรวมถึงไม่มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งงานที่ปฏิบัติให้ชัดเจน